

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/26/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116224937
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2116224937.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, dieťa rodičov O. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, t.č. bytom W. W. XXXX/X, E., a K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX, o návrhu otca na zníženie výživného, o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 28. novembra 2016, č.k. 11P/101/2016-15, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie uznesením napadnutým odvolaním zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal dočasného zníženia výživného zo sumy 200 eur na 50 eur mesačne a to do rozhodnutia súdu vo veci zníženia výživného, ktorý návrh otec takisto podal, v ktorom sa domáha zníženia výživného na sumu 30 eur mesačne. Návrh na zníženie výživného ako i návrh na nariadenie neodkladného opatrenia otec odôvodnil tým, že práva a povinnosti k maloletému boli upravené naposledy rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 21.03.2014, sp.zn. 14P/5/2014, ktorý sa stal právoplatným dňom 08.04.2014, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, kde sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 200 eur mesačne. Od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane, nakoľko bol v čase rodičovskej dohody riadne zamestnaný, už v tej dobe mal exekúcie, avšak boli vykonávané klasicky v zmysle platného Exekučného poriadku ako zrážky zo mzdy. Exekútori mu nesiahali na tzv. diéty (cestovné náhrady), z ktorých mohol v podstate žiť. Niekoľko rokov trpí ochorením diabetes mellitus a v rámci dodržiavania liečebného režimu musí mať zabezpečenú pravidelnú stravu, čo z diét mal riadne zabezpečené. V posledných mesiacoch mu dvaja z exekútorov siahli už aj na uvedené diéty a to nie zrážkovým systémom 2/3 zo mzdy, ale tak, že prišiel o plnú sumu diét, čo začalo ohrozovať jeho zdravie, nakoľko nemal finančné prostriedky na zabezpečenie riadneho stravovania v práci. Skúšal požiadať o zastavenie exekúcie, aspoň v časti cestovných náhrad, avšak neúspešne. Aj výživné na maloletého mu je už zrážané exekučne. Za súčasnej situácie tak nie je schopný prispievať na výživu syna sumou 200 eur. Preto je nútený požiadať o zníženie výživného. Jeho zdravotný stav je natoľko závažný, že by bolo vhodnejšie nevykonávať prácu, ktorú vykonáva ako vodič avšak je nútený nejako si na živobytie zarobiť. Jeho mesačné výdavky na lieky predstavujú 30 eur. Najvyššie výdavky v súvislosti s ochorením sú však na stravovanie. Súd prvej inštancie sa oboznámil s obsahom spisu sp.zn. 19P/45/2012, kde bola schválená rodičovská dohoda, kde sa otec zaviazal platiť výživné na maloletého 50 eur mesačne, ďalej s obsahom spisu sp.zn. 14P/5/2014, kde bolo výživné rodičovskou dohodou zvýšené na 200 eur mesačne, keď v tej dobe otec od 01.04.2014 začal pracovať v riadnom pracovnom pomere u spoločnosti K. A. s.r.o., K., kde dosahoval čistý príjem 600 - 700 eur mesačne, pričom mal ďalšie vyživovacie povinnosti voči maloletej C., narodenej v roku 2004 a maloletej C., narodenej v roku XXXX, na každú vo výške 50 eur mesačne. Mal bežné výdavky na úhradu nájomného za byt vo výške 300 eur vrátane energií. Matka v tom čase dosahovala príjem na

dohodu 300 eur mesačne. Zo spisu sp.zn. 54Er/1331/2015 súd zistil, že prebieha exekučné konanie v prospech Banco Banif Mais, S.A., pobočka zahraničnej banky, na vymożenie pohľadávky 1.426 eur s príslušenstvom. V tomto konaní otec maloletého ako povinný požiadala o zastavenie exekúcie príkazáním iných peňažných pohľadávok s tým, že exekútor postihol jeho tzv. diéty. Návrh bol zamietnutý. Právne súd prvej inštancie vec posúdila podľa § 2 ods. 1, 2 Zákona č. 161/2015 Z.z. CMP, podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1 - 3, § 329 ods. 1 veta práv, § 331 ods. 1 CSP, podľa § 360, § 366, článku 4 veta druhá CMP, podľa § 62, § 75 ods. 1, § 78 CMP, podľa § 121 CMP. Skonštatoval, že neodkladné opatrenie je vo svojej podstate prostriedkom naliehavej procesnej ochrany a je určené na riešenie takých situácií kde je potrebný rýchly zásah súdu, rýchla úprava pomerov účastníkov konania. Predpokladom nariadenia je, aby sa aspoň osvedčila potreba neodkladnej úpravy, o ktorej nemôžu byť vážne pochybnosti. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby v návrhu na jeho nariadenie boli opísané rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. K nariadeniu neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloletých by mal súd pristúpiť najmä, ak je ohrozená výživa maloletého alebo nie je zabezpečená riadna starostlivosť o maloleté dieťa. Súd poukázal na znenie ustanovenia § 75 ods. 1 ZR, v zmysle ktorého sa pri určení výživného prihliada na majetkové pomery povinného. Súd teda pri posudzovaní výšky výživného neprihliada iba na čistú mzdu, ale aj na iné finančné prostriedky rodiča, v tomto prípade aj na cestovné náhrady. S prihliadnutím na uvedené potom nie je možné dospieť k záveru, že došlo k zhoršeniu majetkovej situácie otca oproti času skoršieho rozsudku. Pokiaľ ide o exekúcie, otec v návrhu uviedol, že ich mal už v čase skoršieho rozsudku a teda k zmene neprišlo, pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Na veci nič nemení akým spôsobom prebiehali exekúcie v čase skoršieho rozsudku a ako prebiehajú v súčasnosti, t.j. či exekútor siaha alebo nesiaha na otcove cestovné náhrady, nakoľko otec súhlasil s výškou výživného na maloletého 200 eur mesačne, vedel o svojich záväzkoch resp. exekúciách, o svojich dvoch ďalších vyživovacích povinnostiach, o svojom zdravotnom stave. Je neprípustné, aby vyhovením neodkladnému opatreniu boli uspokojovaní veritelia otca a nebola by zabezpečená riadna výživa maloletého dieťaťa, keď výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča. Otec žiada o dočasnú zmenu rozsudku v dôsledku zmeny pomerov na jeho strane, spočívajúcej v znížení celkového príjmu z dôvodu exekúcií. V súčasnosti nie sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle návrhu otca, pretože nebola preukázaná naliehavá potreba dočasne upraviť pomery účastníkov a nebola osvedčená ani danosť práva, preto súd návrh zamietol. Zamietnutie návrhu znamená len to, že súd v danom prípade nemal za preukázané, že pomery účastníkov je potrebné riešiť formou neodkladného opatrenia, keď návrh otca vo veci samej ohľadne zníženia výživného bude predmetom ďalšieho dokazovania. Zmeniť súdne rozhodnutie o výživnom možno len vtedy, ak sa podstatne zmenia pomery, čo musí mať súd bezpochyby preukázané. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave, sp.zn. 11CoP/36/2014, v ktorého odôvodnení odvolací súd uviedol, že účelom predbežného opatrenia nie je reparácia právoplatného súdneho rozhodnutia ani prejudikovanie práv účastníkov, ale rýchla a iba dočasná úprava pomerov účastníkov.

2. Proti tomuto uzneseniu súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podal odvolanie otec maloletého. Uviedol, že je pravdou, že mal exekúcie aj v čase posledného určenia výživného a že robil u toho istého zamestnávateľa, reálne však aj po exekučných zrážkach disponoval určitou sumou niekoľko stoviek eur, z ktorej sa dala vyživovacia povinnosť plniť a zostalo mu aj na zabezpečenie stravy a ostatných potrieb. Akonáhle mu však exekútor v inej veci siahol na diéty, prestal byť schopný plniť dobrovoľne aj predmetné výživné na maloletého A. 200 eur mesačne, z ktorého dôvodu je v súčasnosti toto výživné vymáhané exekučne. O vydanie neodkladného opatrenia žiada preto, že hoci si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti, z niečoho musí žiť a najmä sa stravovať s dôrazom na jeho zhoršený zdravotný stav. Ak sa jeho zdravotný stav zhorší v dôsledku nemožnosti zabezpečiť riadne stravovanie, môže sa stať že zostane dlhodobo PN, prípadne aj bez zamestnania, čo by z dlhodobého hľadiska vôbec nebolo v prospech maloletého. Žiada o predbežnú dočasnú úpravu z dôvodu, že uvedený problém chce riešiť, zamestnanie a zdravie si chce uchovať, aby mohol vyživovať svojho syna skutočne až do času, kým nebude schopný živiť sa sám. Navrhol preto zmeniť napadnuté uznesenie a výživné dočasne znížiť na 50 eur mesačne.

3. Matka maloletého v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že uznesenie je vecne správne. Nie je potrebné neodkladne upravovať pomery. Otec sa vyhýba vyživovacej povinnosti od počiatku, či mal alebo nemal inú exekúciu a výživné na maloletého je hradené tiež prostredníctvom exekútora. Odvolanie

otca nie je dôvodné. Otec nemá žiadne skutočnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli dôvodom na vydanie neodkladného opatrenia. Navrhla uznesenie potvrdiť.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedol, že navrhuje uznesenie prvoinštančného súdu potvrdiť, pretože zníženie výživného nie je v záujme maloletého.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - otec dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 11P/101/2016 je zníženie výživného otca na maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 200 eur na 30 eur mesačne a tiež rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha dočasného zníženia výživného zo sumy 200 eur na 50 eur mesačne.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na rozhodnutie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia a poukazuje na správnosť tam uvedených dôvodov (§ 387 ods. 2 CSP). Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť, preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi, ktorý navyše v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé privodiť zmenu odvolaním napadnutého uznesenia.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že výživné otca na maloletého bolo určené právoplatným rozsudkom Okresného súdu Trnava, č.k. 14P/5/2014-23 zo dňa 21.03.2014, pričom na zvýšení výživného na sumu 200 eur sa rodičia dohodli v rámci rodičovskej dohody, ktorú súd schválil. Pri určení výšky výživného sa vychádzalo z čistého príjmu otca 600 - 700 eur mesačne, ktorý mal dosahovať od 01.04.2014 a tiež zo skutočnosti, že otec mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti, na ktoré platil výživné po 50 eur mesačne na každé dieťa. V čase uzavretia rodičovskej dohody bol tiež povinný splácať dlh spoločnosti Banco Banif Mais, S.A., po 50 eur mesačne, k čomu sa zaviazal počnúc dňom 20.10.2013. Z výplatných pásoch predložených otcom v konaní sp.zn. 11P/101/2016 vyplýva, že v mesiacoch máj - august 2016 bola priemerná čistá mzda otca v spoločnosti K. A., s.r.o., vo výške 669,80 eur mesačne a celkový priemerný čistý príjem vrátane cestovných náhrad vo výške 1.254,18 eur mesačne.

9. Odvolací súd má za to, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutočnosti vyplývajúce z listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise. Správne skonštatoval, že otec neosvedčil, že by došlo k zhoršeniu jeho majetkovej situácie oproti času skoršieho rozsudku o výživnom, nakoľko v pôvodnom konaní o zvýšení výživného na sumu 200 eur otec bol zamestnaný u toho istého zamestnávateľa, mal rovnaký počet vyživovacích povinností, mal v podstate príjem v rovnakej výške a takisto prebiehali exekúcie zrážkami z jeho mzdy. K odvolacím dôvodom odvolací súd dodáva, že otec pokiaľ navrhoval nariadiť neodkladné opatrenie v návrhu, mal opísať rozhodné skutočnosti pre nariadenie neodkladného opatrenia, mal teda presne uviesť aké zrážky sú mu strhávané, za akým účelom, v akej výške a aká suma mu zostáva na živobytie. Toto v návrhu otec neuviedol, uviedol len, že sú mu exekučné zrážky stfhané aj z diét. K návrhu doložil výplatné pásky za mesiace máj, jún, júl, august 2016, z ktorých vyplynulo, že exekučné zrážky boli vykonávané v sume od 365 eur do 446,47 eur mesačne a okrem toho z príjmu boli strhnuté ostatné zrážky vo výške od 500,50 do 658 eur mesačne. V rámci exekučných zrážok okolo 400 eur mesačne by mala byť zarátaná aj suma 200 eur na výživnom, keďže obaja rodičia tvrdili, že výživné je zrážané exekučne. Otec navyše uviedol, že exekúcia by mu mala skončiť. Nie je zrejmé, čo predstavujú ostatné zrážky. Pokiaľ tieto nie sú zrážkami exekučnými, tak otec je povinný tieto si upraviť tak, aby prednostne stíhal platiť výživné. Súd prvej inštancie tak správne skonštatoval, že otec maloletého neosvedčil svoj nárok na zníženie výživného formou neodkladného opatrenia.

10. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

11. Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).